

ਯੁਵਾ ਸਾਹਿਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਿਨੋਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, 11 ਦਸੰਬਰ 2020 : ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਸਦਨ ਵੱਲੋਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ‘ਯੁਵਾ ਸਾਹਿਤੀ’ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਾਰ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਿਨੋਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਖੋਜਾਰਥੀ ਅਤੇ ਸਿਨੋਮਾ ਮਾਹਿਰ ਰਾਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਖੋਜਾਰਥੀ ਗੌਰਵ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਹੀ ਖੋਜਾਰਥੀ ਸੰਦੰਧ ਕੌਰ ਨੇ ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ। ਸਦਨ ਦੇ ਗੀਸਰਚ ਸਕਾਲਰ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਸਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਸਨ।

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਸਦਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਜੀਓ-ਆਇਆਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਨੋਮਾ ਦੇ ਪਰਿਪੇਖ ’ਚ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਦੋਕਿ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ’ਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਨੋਮਾ ’ਚ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਉਹ ਮਿਆਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਬੰਗਾਲੀ ਸਿਨੋਮਾ ਜਾਂ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਲਾ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ’ਚ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਨੋਮਾ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਲੀਹਾਂ ਤੇ ਢਾਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਮਕਸਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆਂ ਪ੍ਰੋਖ ਵਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਦੰਧ ਕੌਰ ਨੇ ਯਥਾਰਥ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਲਾ ਰੂਪ- ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸਿਨੋਮਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਖਿਪਤ ਪਰੀਚੀ ਦਿੱਤਿਆਂ ਵਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਏਸੀਆ ਦੇ ਬਿਹਤਰੀਨ ਈਰਾਨ ਸਿਨੋਮਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਨੋਮਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਫਰੋਲਿਆ।

ਡਾ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਰਾਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ

ਗੌਰਵ

ਗਜੀਵ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਆਰੰਭ ਤਾਂ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਨੋਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 20ਵੀਂ ਸਦੀ 'ਚ ਫਰਾਂਸ 'ਚ ਹੋਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਾ ਰੂਪ, ਫਿਰ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਦੇ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਿਨੋਮਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਮ ਬੰਦੇ ਦੇ ਦੁੱਖ-ਦਰਦ ਦਾ ਹਾਣੀ ਬਣਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਨੋਮਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤਕ ਦਰਸਕਾਂ ਦੇ ਹਾਣ ਦੇ ਸਿਨੋਮਾ ਦੀ ਸਿਰਜਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਾਹਿਤ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਦਰਸਕ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਮਝ ਬਣਾ ਕੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਿਨੋਮਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਗੌਰਵ ਨੇ ਸਿਨੋਮਾ ਦੀ ਵੱਧ ਮਕਬੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਹਿਤ-ਸਿਨੋਮਾ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਵਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਯਥਾਰਥ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਪਰ ਸਾਹਿਤ ’ਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕੰਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਿਨੋਮਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕੈਮਰੇ ਦੀ ਅੱਖ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਸਿਨੋਮਾ ’ਚ ਢਾਲਣ ਲਈ ਸਿਨੋਮਾ ਦੀਆਂ ਕਲਾ ਜੁਗਤਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਅੜਿੱਕੇ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾ ਸਕੇ ਹਾਂ ਜਦੋਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਸੁਦਿੜ੍ਹ ਸਾਹਿਤਕ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਦਰਸਕ ਤੇ ਫਿਲਮਸ਼ੱਖ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰੀਨ ਕਲਾ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਅਖੀਰ 'ਚ ਡਾ. ਰਵੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਹਿਤ ਚਿੰਤਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ 'ਚ ਕੀਤੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨਵੇਂ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਆਨਲਾਈਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਕਤਿਆਂ ਤੇ ਸਗੋਤਿਆਂ ਦਾ ਤਹਿਦਿਲੋਂ ਪੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ◆◆

ਸੰਦੰਧ ਕੌਰ

ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਡਾ. ਰਵੇਲ ਸਿੰਘ